

El poema de foteses i immaduresa de Rigoberta Bandini

Coincidint amb Sant Jordi, la barcelonina descobreix «The Fuck Fuck Poem», amb què posa música a un antic poema propi | Del nou senzill i del seu recorregut, en parlem amb l'artista

Rigoberta Bandini | Alba Obradors

La barcelonina Paula Ribó és actriu, dobladora, dramaturga... i, des de principi del 2020, és també la cantant de pop electrònic **Rigoberta Bandini**. Aquest any ha estat ple d'èxits per a ella, que ja compta amb més de 400.000 oients anuals a Spotify. I avui, coincidint amb la diada de Sant Jordi, ha descobert un nou tema per mostrar la seva faceta més literària: "The Fuck Fuck Poem". "És un tema molt especial creat a partir de la musicació d'un poema que vaig escriure fa anys sobre acceptar la immaduresa. Es pretén tenir-ho tot resolt i assolir coses emocionalment complicades de seguida, però no anem tan de pressa com voldríem", explica l'artista.

El nou senzill sorgeix després de l'aparició de "Perra", una reivindicació feminista i festiva, com explica ella mateixa: "és feminista en el sentit que, socialment, una 'perra' té unes connotacions que no té 'perro'. És interessant l'exercici comú d'intentar obviar l'imaginari col·lectiu per generar expectativa i notar la sorpresa de la gent quan s'adona que el que estic dient és que voldria ser una gossa".

Musicalment, Ribó va començar amb el trio The Mamzelles, i el 2020 va debutar en solitari com a Rigoberta Bandini amb "Too Many Drugs", tema que ja acumula dos milions de reproduccions a Spotify. L'aposta l'ha apartat d'altres projectes, però confessa que "va haver-hi un punt en què necessitava centrar-me en la música, tot i que sempre ho he hagut de compaginar amb altres feines".

Musicalment, Ribó va començar amb el trio **The Mamzelles**, i el 2020 va debutar en solitari com a **Rigoberta Bandini** amb "Too Many Drugs", tema que ja acumula dos milions de reproduccions a Spotify. L'aposta l'ha apartada d'altres projectes, però confessa que "va haver-hi un punt en què necessitava centrar-me en la música, tot i que sempre ho he hagut de compaginar amb altres feines".

El procés va ser natural: "Vaig arranjar les cançons i vaig buscar un productor... Ho vaig fer amb amor i cura, perquè ho volia treure de la millor manera, sense discogràfica ni pretensions; només perquè ho necessitava", comenta l'artista. "Tot el que ha de ser és, i arriba quan ha de venir. Amb el meu projecte musical vaig sentir un instint molt fort que m'hi va dur, vaig llançar la llavor i de seguida va germinar. És interessant viure amb un punt de misteri i de màgia, perquè hi ha moltes coses que s'escapen de la percepció; els humans som prepotents però en realitat no sabem res."

La majoria dels temes de **Rigoberta Bandini** conviden a la festa, alhora que a la reflexió, i sovint, fins i tot a plorar. Com a mostra, "In Spain we call it soledad". Aquest contrast que tant la caracteritza l'explica i el compara amb la mateixa vida: "L'experiència de viure és forta i agredolça, i és el que també intento transmetre amb la música i tot el que pugui fer creativament. Escric cançons per celebrar la vida i alhora per plorar-la".

Tot i l'èxit creixent, Ribó no es vol plantejar encara gravar un àlbum sencer: "És una qüestió que no m'obsessiona. Em sento bé traient senzills i no vull parar, perquè això em permet anar assaborint les cançons i rebre *feedbacks*". En el projecte l'acompanya una banda formada pels seus cosins i la seva parella, el també actor Esteban Navarro (Venga Monjas).